

число; като: *слѣнце-шо и мѣсячина-ша, кои-шо грѣ-
нѣшъ. . .*

251. Относително-то мѣстоименіе, колко-то е възможно, трѣбува да ся поставя близу слѣдъ само-то съществително, на кое-то ся относи; така не е право да ся казва: *има думы у разговоры-шы му, кои-шо сѣ прошивны на нѣравствѣнности-шѣ*; тука *кои-шо* понеже не ся относи на *разговоры* а на *думы*, то трѣбува да ся каже така: *у разговоры-шы му има думы, кои-шо сѣ прошивны на нѣравствѣнности-шѣ*. Такожде не казвайте: *кой-шо ученикъ прилѣжява науча ся*, а казвайте: *ученикъ, кой-шо прилѣжява, науча ся*.

ГЛАВА ТРЕТЯ.

Управленіе въ рѣчи-шы.

242. Тая глава учи въ какъвъ падежъ да ся употреблявать рѣчи-ты наспротивъ другы, отъ които висять.

243. Въ *именишеленъ* падежъ ся употреблявать главны-ты чясти отъ прѣдложеніе, *подлогъ-шъ* и *прилогъ-шъ*; като: *сибѣгъ-шъ е бѣлѣ*; *Богъ е всесиленъ*; *сшолове-ши сѣ нарядени*.

255. Глаголи: *наричамъ ся, зѣвѣ ся, казвамъ ся, думамаъ ся, осшаямаъ* искать опрѣдѣленіе въ *именителенъ* падежъ; като: *азъ ся наричамъ учишель; шы ся казвашь господаръ* и пр.